

Henseender havde taget Hensyn til de Bemærkninger og Forslag, der bleve gjorte fra Communalbestyrelsens Side. Jeg skal imidlertid ikke nu gaae ind paa Enkelthederne i saa Henseende, men blot omtale det Punkt, som synes at have fremkaldt de fleste Indvendinger, nemlig Bestemmelsen i § 3 om, at den paatænkte Væbning ikke uden Nødvendighed skulde kunne benyttes anderledes end til Kjøbenhavns, dens Fæstningsværkers og Søforters Forsvar. Forsaavidt man finder, at disse Ord ikke ere betryggende nok for dem, der skulle tjene i den nye Væbning, saa maa jeg dertil bemærke, at de ere noget svagere end de Ord, Communalbestyrelsen havde foreslaaet, saa at man altsaa, naar man i den Henseende finder Noget at udsætte, kunde gaae over til at stærpe Bestemmelsen; men saaledes som de her staae, forekomme de mig paa ingen Maade at være uden deres store Betydning. De Herrer, der først havde Ordet, sagde, at det er tænkt i Hærloven, at Forstærkningen ikke skal bruges uden til localt Forsvar; men hvor staaer der i Hærloven et eneste Ord derom? Skulde det være rigtigt at gjøre denne Bestemmelse almindelig, saa vilde det jo gjerne kunne skee, fordi den allerede bliver anvendt i Kjøbenhavn, men det vil jo vistnok findes rigtigt, at man med Hensyn til Kjøbenhavn, har en mere bestemt Udtalelse end den, som De Herrer mene, der allerede ligger i Hærlovens Aand. Det er jo nemlig for det Første saaledes, at, naar man forlanger, at Kjøbenhavns Commune skal give et betydeligt aarligt Bidrag til Opretholdelsen af en saadan Væbning, og at Kjøbenhavns Borgere skulle paatage sig større Byrder i denne Henseende end Andre, saa kan det ogsaa være rigtigt, at disse Udgifter og denne Væbning nærmest komme det Sted til Gavn, hvor den findes; men jeg antager tillige, som jeg før yttrede, at det virkelig ligger saaledes i de politiske Forhold, at der maa holdes en en saadan Styrke tilrede i Kjøbenhavn, naar ikke aldeles nødvendige Omstændigheder kræve, at den drages bort derfra. Alt Saadant kunde indtræde, vil jeg gjerne indrømme, og saa er jeg ogsaa overbevist om, at Væbningen med Beredvillighed vil fyldestgjøre det Krav, der stilles til den, selv om den derved bliver

lidt ugunstigere stillet end andre Dele af Landet. Dette er, hvad jeg angaaende denne Sag i dens Almindelighed har tænkt, at der var Anledning til at yttre, idet den nærmest foregaaende Taler jo bestemt har udtalt sig i samme Retning. Angaaende Enkelthederne vil jeg, som sagt, ikke for Dieblicket yttre Noget, jeg vil kun sige, at naar den nærmest foregaaende Taler har nogen Betænkelse ved, at man tildeels benytter den nuværende Borgervæbnings Mandskab til at danne den nye Borgervæbning, saa troer jeg, at han ikke er ganske billig imod den nuværende Borgervæbning. Der er virkelig ikke Væsentligt at sige paa dens Mandskabs Dygtighed, men det er meget mere den hele Aand og den hele Betragtning af Forholdene, hvorefter denne Tjeneste synes at kræves i større Omfang end fornødent, der gjør, at man har Tvivl i saa Henseende. Borgervæbningen bestaaer jo nu allerede for en stor Deel af Mandskab, som henhører til Forstærkningen, og, hvad Officererne angaaer, saa vil der jo vistnok haade blandt dem, der nu ere tilstede, findes dygtige Folk, og tillige paa anden Maade kunne det fornødne Antal Officerer indgaa; altsaa derfra vil der vistnok ikke kunne hentes nogen Betænkelse med Hensyn til denne Sags Ordning. Forsaavidt det ærede Medlem yttrede sig om Livjægercorpsets Contingentkasse, maa jeg bemærke, at jeg tidligere har været aldeles ubejendt med, at der eksisterer en saadan Kasse, og hvor stor den er, hvorfor jeg ikke skal udtale Noget i den Henseende. Jeg venter, at dette Punkt ligesom andre Punkter i denne Sag vil blive nærmere undersøgt i et Udvalg.

Poolfen: Det har glædet mig, at denne Sag er bleven forelagt af den høit ærede Krigsminister, medens Borgervæbningen hidtil i Fredstid har hørt under Justitsministeren. Jeg finder det ganske naturligt, at Væbningen kommer under een Autoritet, under eet Ministerium, saavel i Krig som i Fred, og den Omstændighed, at Væbningen hidtil har haft to forskjellige Herrer, har mulig for en Deel været Grunden til, at der undertiden er klaget over den hidtilværende Orden og